Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

12 септември 2019 година*

„Обжалване — Дъмпинг — Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/776 — Внос на велосипеди, изпращани от Камбоджа, Пакистан и Филипините — Разширяване към този внос на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено върху вноса на велосипеди с произход от Китай — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 13 — Заобикаляне — Операции по комплектуване — Място на изпращане и произход на велосипедни части — Части, изпращани от Китай в Шри Ланка, обработени в Шри Ланка, след това изпратени в Пакистан за комплектуване“

По дело C-709/17 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 18 декември 2017 г.,

Европейска комисия, за която се явяват M. França, J.-F. Brakeland и A. Demeneix, в качеството на представители,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, установено в Карачи (Пакистан), за което се явява P. Bentley, QC,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), за която се явяват J. Beck, solicitor, и L. Ruessmann, avocat,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: M. Vilaras, председател на състава, K. Jürimäe (докладчик), D. Šváby, S. Rodin и N. Piçarra, съдии,

генерален адвокат: G. Pitruzzella

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 януари 2019 г.,

* Език на производството: английски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 април 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Европейската комисия иска да бъде отменено решение на Общия съд на Европейския съюз от 10 октомври 2017 г., Kolachi Raj Industrial/Комисия (T-435/15, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2017:712), с което Общият съд отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/776 на Комисията от 18 май 2015 година за разширяване на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент (ЕС) № 502/2013 на Съвета върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република, към вноса на велосипеди, изпращани от Камбоджа, Пакистан и Филипините, независимо дали са декларирани с произход от тези страни (ОВ L 122, 2015 г., стр. 4, наричан по-нататък „спорният регламент“), в частта, която се отнася до Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd (наричано по-нататък „Kolachi Raj“).

Правна уредба

2 Към момента на настъпване на фактите в основата на спора приемането на антидъмпингови мерки от Европейския съюз се урежда с Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51 и поправка в ОВ L 7, 2010 г.), изменен с Регламент (ЕС) № 37/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2014 г. (ОВ L 18, 2014 г., стр. 1) (наричан по-нататък „основният регламент“).

3 Съображение 19 от основния регламент гласи:

„[…] С оглед на неуспешните до този момент многостранни преговори и нерешения изход на препратения за разглеждане в Антидъмпинговия комитет на Световната търговска организация (СТО) въпрос, е необходимо законодателството [на Съюза] да съдържа разпоредби, които да осуетяват практики, включително обикновеното комплект[у]ване на стоки в [Съюза] или в трета страна, чиято основна цел е заобикаляне на антидъмпингови мерки“.

4 Член 13 от основния регламент, озаглавен „Заобикаляне“, гласи следното:

„1. Обхватът на антидъмпинговите мита, наложени съгласно настоящия регламент, може да бъде разширен върху вноса от трети страни на сходни продукти, независимо дали последните са леко видоизменени или не, или за внос на леко видоизменени сходни продукти от страната, подложена на мерките, или части от същите, когато е налице заобикаляне на действащите мерки. Обхватът на антидъмпингови мита, които не надвишават остатъчното антидъмпингово мито, наложено съгласно член 9, параграф 5 може да бъде разширен и върху вноса от дружества, които се ползват от индивидуални мита в страните, подложени на мерки, когато е налице заобикаляне на действащите мерки. Заобикалянето се определя като промяна в схемите на търговия между трети страни и [Съюза] или между отделни дружества [от] страната, обект на мерки и [Съюза], което произтича от практика, процес или дейност, за които няма достатъчно основание или икономическа обосновка освен налагането на митото, и когато има доказателства за нанесена вреда или за това че коригиращият ефект на митото е изложен на риск по отношение на цените и/или количествата на сходния продукт, и когато има доказателства за дъмпинг във връзка с предварително определените нормални стойности за сходните продукти, ако това е необходимо съгласно разпоредбите на член 2.

Практиката, процесът или дейността, посочени в първата алинея, включват, inter alia, лекото видоизменение на съответния продукт, за да може той да попадне в митнически кодове, които принципно не са предмет на мерките, при условие че видоизменението не променя същностните характеристики на продукта, изпращането на продукта, обект на мерките, през трети страни, реорганизацията от страна на износителите или производителите на схемите им за търговия и техните търговски канали в страната, обект на мерки, с крайна цел продуктите им да бъдат изнесени за [Съюза] чрез производители, ползващи се от индивидуални ставки на митата, по-ниски от митата, приложими за продуктите на производителите, и при обстоятелствата посочени [в] параграф 2, комплект[у]ването на части чрез операция по комплект[у]ване в [Съюза] или в трета страна.

2. Комплект[у]ването в [Съюза] или в трета страна се разглежда като заобикаляне на действащите мерки, когато:

а) комплект[у]ването е започнало или значително е нараснало от или непосредствено преди откриването на антидъмпингово разследване и съответните части са с произход от страната, обект на мерки [в текста на решението на български език да се чете като „са изпратени от страната, обект на мерки“, за да се избегне смесване на понятията „provenance“ и „origine“]; и

б) частите съставляват 60 % или повече от общата стойност на всички части на комплект[у]вания продукт, като не се разглежда обаче като заобикаляне случаят, когато добавената стойност на включените в комплект[у]ването или доокомплект[у]ването части надвишава 25 % от производствените разходи; и

в) възстановителният ефект на митото, изразен като цени и/или количества на комплект[у]вания сходен продукт, намалява и има доказателства за дъмпинг по отношение на нормалните стойности, предварително установени за сходни или подобни продукти.

3. Разследвания по настоящия член започват по инициатива на Комисията или по искане на държава членка или друга заинтересована страна въз основа на достатъчно доказателства по отношение на факторите, посочени в параграф 1. Разследването започва с регламент на Комисията, който може също така да дава указания на митническите органи да въведат регистрационен режим на вноса съгласно член 14, параграф 5 или да поискат гаранции. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато заинтересованата страна или държава членка е подала искане, оправдаващо започването на разследване, и Комисията е приключила с анализа му, или когато самата Комисия е решила, че е необходимо да се започне разследване.

Разследванията се извършват от Комисията. Комисията може да бъде подпомагана от митническите органи, а разследването приключва в рамките на девет месеца.

Когато окончателно установените факти оправдават продължаване на мерките, това се извършва от Комисията, която действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3. Продължаването на мерките влиза в сила от датата, от която е бил въведен регистрационен режим съгласно член 14, параграф 5 или на която са били поискани гаранции. Съответните процедурни разпоредби на настоящия регламент по отношение на започването и провеждането на разследванията се прилагат съгласно настоящия член.

4. Вносът не подлежи на регистрационен режим по член 14, параграф 5 или на мерките, когато търговията се осъществява от дружества, ползващи се с освобождаване. Исканията за освобождаване, надлежно подкрепени с доказателства, се подават в рамките на сроковете, установени с регламента на Комисията за започване на разследване. В случай на практики, процеси или дейности за заобикаляне на мерките, които се случват извън [Съюза], на производителите може да бъде предоставено освобождаване от митата за разглеждания

продукт, ако покажат, че не са свързани с производител, подлежащ на мерките, и е установено, че не са замесени в практики за заобикаляне, определени в параграфи 1 и 2 от настоящия член. В случай че практиката, процесът или дейността за заобикалянето се случва в рамките на [Съюза], на вносителите може да бъде предоставено освобождаване, ако покажат, че не са свързани с производители, подложени на мерките.

Освобождаването се предоставя с решение на Комисията и остава в сила за срока и при условията, посочени в решението. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато приключи своя анализ.

Ако условията на член 11, параграф 4 са спазени, освобождаване може да бъде предоставено и след заключение на разследването, водещо до разширяване обхвата на мерките.

При условие че е изтекла поне една година от разширяване обхвата на мерките и когато броят на страните, които искат или евентуално биха поискали освобождаване, е значителен, Комисията може да реши да открие преразглеждане на разширяването на обхвата на мерките. Всяко такова преразглеждане се провежда съгласно разпоредбите на член 11, параграф 5 така, както се прилага към преразглеждания по член 11, параграф 3.

5. Настоящият член по никакъв начин не обезсилва нормалното прилагане на действащите разпоредби по отношение на митата“.

5 Член 16 от основния регламент гласи:

„1. Ако счете за необходимо, Комисията провежда проверки на място с цел проверка на документацията на вносителите, износителите, търговците, представителите, производителите, търговските обединения и организации и достоверността на подадената информация за дъмпинг и вреда. Комисията може да реши да не осъществи контролно посещение, ако липсва надлежен и навременен отговор.

[…]

3. Съответните дружеств[а] получават информация за естеството на информацията, обект на проверка по време на проверката на място, както и за евентуална друга информация, която следва да бъде предоставена по време на такива проверки, без това да изключва възможността от предявяване на искания по време на проверката за повече подробности по събраната допълнително информация.

[…]“.

6 Член 18 от основния регламент предвижда:

„1. В случай че заинтересована страна откаже достъп или по друг начин не предостави в срока, предвиден по настоящия регламент, необходимата информация или значително възпрепятства разследването, предварителните или окончателни заключения, положителни или отрицателни, могат да бъдат направени въз основа на наличните факти. Ако се установи, че заинтересовано лице предостави невярна или подвеждаща информация, тази информация се изключва и се използват наличните факти. Заинтересованите лица се предупреждават за последиците от неоказване на съдействие.

[…]

3. Ако предоставената от заинтересована страна информация не е съвършена във всяко едно отношение, тя не се изключва автоматично, ако недостатъците в нея не са от естество, което да причини неоправдани трудности при достигането до логично приемливи заключения и ако информацията е предоставена по подходящ начин, навреме и може да бъде проверена, и ако страната е действала, полагайки всички усилия.

[…]

6. Ако заинтересована страна отказва съдействие или оказва само частично съдействие, като по този начин препятства получаването на релевантна информация, резултатът от разследването за такава страна може да бъде по-малко благоприятен отколкото, ако тя би сътрудничила“.

Обстоятелствата по спора и спорният регламент

7 Обстоятелствата по спора са изложени в точки 1—27 от обжалваното съдебно решение. За нуждите на настоящото производство те могат да бъдат обобщени по следния начин.

8 През 1993 г. Съветът въвежда окончателно антидъмпингово мито от 30,6 % върху вноса в Съюза на велосипеди с произход от Китай. Впоследствие това мито е запазено в същия размер. През 2005 г. посоченото мито е повишено на 48,5 %. То е запазено в този размер с Регламент (ЕС) № 502/2013 на Съвета от 29 май 2013 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 990/2011 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република след провеждането на междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (ОВ L 153, 2013 г., стр. 17).

9 След разследване за заобикаляне, проведено на основание член 13 от основния регламент, през 2013 г. обхватът на това антидъмпингово мито е разширен върху вноса на велосипеди, изпращани по-специално от Шри Ланка, независимо дали са декларирани с произход от тази страна.

10 Сезирана с нова жалба през 2014 г., Комисията започва разследване за евентуално заобикаляне на антидъмпинговите мерки, наложени с Регламент № 502/2013 върху вноса на китайски велосипеди, изпращани от Камбоджа, Пакистан и Филипините.

11 Kolachi Raj, учредено по пакистанското право дружество, участва в това разследване. От информацията, която се съдържа в попълнения от това дружество „Формуляр за дружествата, които искат освобождаване от евентуално разширяване на митото“, е видно, че дружеството купува велосипедни части от Шри Ланка и Китай, за да комплектува велосипеди в Пакистан. Kolachi Raj посочва пет дружества като негови снабдители, сред които Great Cycles Pvt Ltd и Flying Horse Pvt Ltd. Kolachi Raj посочва, че неговият собственик и този на Great Cycles е едно и също физическо лице.

12 На 17 и 18 февруари 2015 г. Комисията извършва проверка в помещенията на Great Cycles в Катунаяке (Шри Ланка), за да определи по-специално дали съотношението на велосипедните части от Китай е — както твърди Kolachi Raj — под 60 % от стойността на всички части, използвани в операциите по комплектуване, извършени от Kolachi Raj в Пакистан. Комисията съсредоточава своето разследване върху данните за Flying Horse, от което Kolachi Raj закупува 93 % от велосипедните части, използвани в неговите операции по комплектуване. Според предоставените от Kolachi Raj данни Flying Horse не е свързано с него, а е посредник, който купува части почти в равно съотношение — съответно в размер на 46 % и 47 % от всички велосипедни части, използвани в операциите по комплектуване на Kolachi Raj в Пакистан — в Китай и Шри Ланка и ги препродава на Kolachi Raj.

13 Установява се, че Flying Horse купува значителни количества рамки, вилки, алуминиеви джанти и пластмасови колела от Great Cycles, производител на велосипедни части, установен в Шри Ланка и свързан с Kolachi Raj. Обратно, гумите и лентите за джанти били закупувани от Vechenson Limited, производител на велосипедни части, също установен в Шри Ланка и несвързан с Kolachi Raj. След като открива поредица от аномалии, Комисията изразява съмнение относно отношенията между Kolachi Raj и Flying Horse.

14 Комисията счита, че велосипедни части, закупени чрез посредничеството на Flying Horse от Vechenson са от шриланкийски произход. От друга страна, тя отхвърля сертификатите за произход — формуляр A, издадени от Министерството на търговията на Демократична социалистическа република Шри Ланка и произведени от Kolachi Raj — относно частите за велосипеди, закупени с посредничеството на Flying Horse от Great Cycles (наричани по-нататък „сертификатите за произход“).

15 При тези обстоятелства, въз основа на предоставените от Kolachi Raj доказателства относно производствените разходи за частите, обработени от Great Cycles в Шри Ланка през референтния период, Комисията изчислява, че над 65 % от общото количество суровини, използвани за производството на тези велосипедни части в Шри Ланка, е изпратено от Китай, докато 31 % от това общо количество е изпратено от Шри Ланка и че добавената стойност към тези суровини в процеса на производството на посочените части в Шри Ланка възлиза на по-малко от 25 %. От това тя заключава, че Kolachi Raj е участвало в операции по заобикаляне на антидъмпинговите мерки, и го уведомява за това заключение на 13 март 2015 г.

16 В писменото си становище от 27 март 2015 г. по заключенията на Комисията Kolachi Raj изтъква, че същата няма правно основание да поставя под въпрос шриланкийския произход на частите, доставени му от Great Cycles.

17 На 18 май 2015 г. Комисията приема спорния регламент.

18 В съображение 22 от този регламент Комисията изтъква по-специално че Kolachi Raj е оказало съдействие в хода на разследването.

19 В точка 2.5.3 от мотивите на посочения регламент, озаглавена „Пакистан“, съображения 94—106 от Регламента са посветени на разследването на Комисията относно Kolachi Raj. Най-напред в съображение 94 от посочения регламент Комисията подчертава връзките, съществуващи между Kolachi Raj и „дружество [, установено] в Шри Ланка, което е било обект на предишното разследване във връзка със заобикалянето на мерките и към него се прилагат мерките с разширен обхват“, като добавя, че акционерите на посоченото дружество са основали дружество в Камбоджа, което също участва в износа на велосипеди към Съюза и „не оказва съдействие при настоящото разследване, въпреки че е изнасяло продукта, предмет на разследването, за пазара на Съюза през 2013 г.“. Комисията добавя в същото съображение, че камбоджанското дружество е преустановило дейността си в Камбоджа през референтния период и е преместило същата в свързаното дружество, установено в Пакистан.

20 В съображение 96 от спорния регламент Комисията подчертава, че по време на разследването не са установени практики на претоварване на продукти с китайски произход през Пакистан, а в съображения 98 и 99 от посочения регламент тя излага аномалиите, които е установила през периода на същото разследване. Тя посвещава съображения 100 и 101 от спорния регламент на въпроса за доказателствената стойност на сертификатите за произход — формуляри A, както и

на съотношението на суровини от Китай и използвани за производството на велосипедни части в Шри Ланка. След изложението в съображение 100 от този регламент на доводите на Kolachi Raj съображение 101 от посочения регламент гласи следното:

„Както е обяснено в съображение 98, […] сертификатите за произход не бяха счетени за достатъчно доказателство за произхода на велосипедните части, закупени от Шри Ланка, тъй като не са издадени въз основа на действителни производствени разходи, а въз основа на прогноза за производствените разходи за бъдещ период, която не съдържа гаранции, че велосипедните части са произведени в съответствие с прогнозираните разходи. Освен това следва да се посочи ясно, че Комисията не оспорва като цяло методологията за издаване на формуляри A/сертификати за произход в Шри Ланка, въпрос, който е извън обхвата на настоящото разследване, а само прави оценка дали условията, определени в член 13, параграф 2 от основния регламент са изпълнени в настоящия случай. При тези обстоятелства и като отбелязва, че член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент действително не е сам по себе си правило за произход, Комисията основателно е счела, че тези части са били произведени с повече от 60 % суровини от Китай, а добавената стойност е била по-малка от 25 % от разходите за производство, и поради това е могла да направи заключението, че самите части произхождат от Китай. Поради това всички горни твърдения се отхвърлят“.

21 В съображение 104 от спорния регламент Комисията приема, че при разследването не е установено „друго достатъчно основание или икономическа обосновка за операциите по комплектуване освен избягването на съществуващите мерки, наложени върху разглеждания продукт“.

22 Освен това в съображение 147 от спорния регламент Комисията установява, че що се отнася до Пакистан, е налице „значителен дъмпинг“, а в съображение 163 от този регламент изключва възможността Kolachi Raj да бъде освободено от евентуални мерки с разширен обхват.

23 По силата на член 1, параграф 1 от спорния регламент обхватът на окончателното антидъмпингово мито от 48,5 %, наложено върху вноса на велосипеди с произход от Китай, се разширява и към вноса на велосипеди, изпращани от Пакистан, независимо дали са декларирани с произход от тази страна.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

24 На 29 юли 2015 г. Kolachi подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорния регламент в частта, която се отнася до него.

25 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 16 ноември 2015 г., European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) е поискала да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията. С определение от 9 март 2016 г. председателят на седми състав на Общия съд уважава това искане.

26 В подкрепа на жалбата си за отмяна Kolachi Raj изтъква едно-единствено основание, изведено от нарушение на член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент. С това основание Kolachi Raj твърди по-конкретно че Комисията неправилно е приложила тази разпоредба — като правило за произход — към операции по производство на велосипедни части в Шри Ланка, макар че разследването се е отнасяло до евентуално заобикаляне на антидъмпинговите мерки в Пакистан, и че тази институция нито е доказала недостатъчната доказателствена стойност на сертификатите за произход, нито е предприела мерки за прилагане на правилата за произход, предвидени в митническото законодателство на Съюза.

27 С обжалваното съдебно решение Общият съд уважава единственото основание на Kolachi Raj в частта, в която Комисията е упрекната, че неправилно е приложила член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент „по аналогия“, и го отхвърля в частта, която се отнася до доказателствената стойност на сертификатите за произход.

28 По този начин Общият съд отменя спорния регламент в частта, която се отнася до Kolachi Raj.

Исканията на страните в производството по обжалване

29 С жалбата си Комисията моли Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение, да отхвърли първоинстанционната жалба и да осъди Kolachi Raj да заплати съдебните разноски, или

– при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и производството по обжалване.

30 Kolachi Raj моли Съда:

– да отхвърли изцяло жалбата,

– при условията на евентуалност, да поправи обжалваното съдебно решение и да потвърди диспозитива му,

– да осъди Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски в производството по обжалване, както и съдебните разноски, направени от Kolachi Raj, и

– да осъди ЕВМА да понесе направените от нея съдебни разноски в производството по обжалване.

31 ЕВМА моли Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение, да отхвърли първоинстанционната жалба и да осъди Kolachi Raj да заплати съдебните разноски в първоинстанционното производство и производството по обжалване, или

– при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и да осъди Kolachi Raj да заплати съдебните разноски в производството по обжалване.

По жалбата

Доводи на страните

32 В подкрепа на жалбата си Комисията изтъква едно-единствено основание, изведено от грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд при тълкуването и прилагането на член 13 от основния регламент. Това основание, насочено срещу точки 83—93 и 107—119 от обжалваното съдебно решение, е разделено на две части.

По първата част на единственото основание

33 В първата част на единственото си основание Комисията твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като се е позовавал на правилата за произход при тълкуването и прилагането на член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент.

34 На първо място, Комисията твърди, че тълкуването, според което, от една страна, понятието „място на изпращане“ почива на правилата за произход, и от друга страна, мястото на изпращане на частите, използвани за комплектуването, може да се докаже само с прилагането на тези правила, не намира никакво основание в текста на член 13 от основния регламент.

35 Всъщност този текст не се позовавал на правилата за произход и отразявал избора на законодателя на Съюза да изключи тяхното прилагане при оценката на операция по комплектуване съгласно член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент. Този избор се виждал от последователните изменения на разпоредбите на основната правна уредба относно заобикалянето. В това отношение, тъй като правилата за произход се оказват все по-неподходящи за справяне със случаите на явно заобикаляне, обхватът на правилата за недопускане на заобикаляне, първоначално ограничен до комплектуването на части „с произход от страната на износ на продукта, обект на антидъмпингово мито“, впоследствие бил разширен до комплектуването на части с произход от страната, обект на такова мито, с Регламент (ЕО) № 3283/94 на Съвета от 22 декември 1994 г. за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 349, 1994 г., стр. 1).

36 По този начин член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент въвеждал отделен правен режим, който не зависел от правилата за произход. Митническото право било релевантно само когато основният регламент изрично препращал към него.

37 На второ място, Комисията твърди, че възприетото от Общия съд тълкуване намалява неоправдано ефективността на инструмента за недопускане на заобикаляне. Прилагането по аналогия на член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент към частите, използвани в разглежданите операции по комплектуване, обаче щяло да позволи запазването на ефективността на този инструмент.

38 Първо, макар член 13 от основния регламент да позволявал възприемането на цялостен подход към всички сделки, свързани с разглежданите части и извършени през съответната референтна година, критериите, установени с правилата за произход, трябвало да бъдат проверявани за всяка част поотделно. Тази проверка обаче била невъзможна в рамките на разследване за заобикаляне предвид ограниченията, присъщи на такова разследване.

39 Второ, правилата за произход не съдържали разпоредба, аналогична на член 18 от основния регламент, която позволявала на Комисията да използва съвкупност от съвпадащи косвени доказателства, за да докаже, в случай на неоказване на съдействие от заинтересованите страни, че са изпълнени условията за налагане на мерки срещу заобикалянето.

40 Трето, тълкуването на Общия съд променяло правния режим, приложим към частите, използвани за комплектуване, тъй като се добавял допълнителен слой заобикаляне между страната, обект на мерките, и тази, в която частите са комплектувани. Всъщност в тези случаи такова тълкуване би довело до замяна на предвидените в член 13 от основния регламент правила с правилата за произход, произтичащи от митническото законодателство, и би направило неприложим инструмента за недопускане на заобикаляне.

41 Четвърто, обжалваното съдебно решение не съдържало никакво указание относно това дали, за да се определи произходът на закупените части, в случая Шри Ланка, трябва да се приложат по аналогия правилата за произход на Съюза или правилата за произход на страната, към която се изнасят тези части, а именно тези на Ислямска република Пакистан.

42 Пето, направеното от Общия съд тълкуване водело в конкретния случай до създаването на правен вакуум, тъй като разглежданите части не произхождали нито от Шри Ланка, нито от Китай, докато прилагането по аналогия на член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент запълвало този вакуум.

43 Шесто, посоченото прилагане по аналогия било част от дейностите по разследването, проведени с цел да се установи дали комплектуваните от Kolachi Raj велосипеди действително отговарят на критериите, предвидени в член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент.

44 EBMA, която подкрепя доводите на Комисията, счита, че първата част от единственото основание за обжалване е основателна. Според нея Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 84—86 от обжалваното съдебно решение, че под израза „са изпратени от“, с който си служи член 13, параграф 2, буква а) от основния регламент, следва да се разбира страната непосредствен износител.

45 На първо място, тъй като член 13 от основния регламент не прилагал разпоредбите на Споразумението за прилагането на член VI от Общото споразумение по митата и търговията от 1994 г. (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112), изразът „са изпратени от“, който се съдържа в параграф 2, буква а), не можел да се тълкува в светлината на разпоредбите на основния регламент, които, както цитираните от Общия съд член 3, параграф 4 и член 9, параграфи 5 и 6, прилагат разпоредбите на това споразумение. Това важало в още по-голяма степен, като се има предвид, че докато разпоредбите, основани на установените в това споразумение правила и член 13, параграф 1 от основния регламент, се отнасят до вноса на крайния продукт в Съюза, член 13, параграф 2, буква а) от този регламент се отнасят до вноса на части за комплектуване на крайния продукт.

46 На второ място, възприетото от Общия съд стеснително тълкуване на израза „са изпратени от“ противоречало на целта, преследвана от член 13 от основния регламент, а именно осигуряване на ефективността на антидъмпинговите мерки на Съюза и предотвратяване на заобикалянето им. Същото така това тълкуване поставяло под въпрос свободата на преценка на Комисията в разследванията за заобикаляне и пренебрегвало настоящите икономически реалности в световните вериги за доставки.

47 Всъщност било достатъчно операторите да добавят операция по обработка, дори ограничена, в допълнителна трета страна, за да избегнат мерките срещу заобикалянето. Така в настоящия случай тълкуването, дадено от Общия съд, позволявало на операторите да „изпират“ комплектувани в Шри Ланка части, за които е било установено, че са довели до заобикаляне на антидъмпинговите мерки, като ги изпращат от тази страна към Пакистан за по-нататъшно комплектуване, вместо да ги изнесат директно към Съюза.

48 За да се справи с тази ситуация, в анализа на условията по член 13, параграф 2 от основния регламент Комисията трябвало да може да включи части, които са изпратени от страната, обект на първоначалните мерки, и които се транспортират през трета страна към третата страна, обект на разследването срещу заобикаляне, по-специално когато обработката или преработката на тези части не отговарят на тези условия.

49 Kolachi Raj твърди, че първата част на единственото основание за обжалване е неоснователна.

50 На първо място, Kolachi Raj счита, че твърдението на Комисията, че законодателят на Съюза съзнателно е изключил прилагането на правилата за произход при прилагането на член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент е неправилно.

51 Всъщност посоченият законодател не бил обяснил причините, които обосновават използването, а след това изоставянето на понятието „произход“ [„origine“] в контекста на правилата за недопускане на заобикаляне. При липсата на дефиниция на понятието „място на изпращане“ [„provenance“] в основния регламент, то не можело да се счита за самостоятелно понятие, а следвало да се тълкува в съответствие с неговото общоприето значение и с оглед на подобни понятия в законодателството на Съюза, които включват в частност митническото понятие за „произход“. Освен това от член 13, параграф 5 от основния регламент следвало, че член 13 не изключвал обикновеното прилагане на митническите правила на Съюза относно непреференциалния произход.

52 На второ място, Kolachi Raj оспорва начина, по който Комисията тълкува обжалваното съдебно решение. Според това дружество Общият съд не се е произнасял по доказването на мястото на изпращане на частите, а още по-малко пък е постановявал, че понятието „място на изпращане“ се основава на правилата за произход. Общият съд се произнесъл само по възможността Комисията да „провери“ произхода на частите. Ставало дума за проверка от Комисията на документите, предоставени от съответната страна, в съответствие с член 16 от основния регламент. Следователно Общият съд нито е ограничавал средствата, с които Комисията разполага в това отношение, нито изрично е изключил всякакви други средства за доказване, че в настоящия случай частите „са изпратени от“ Китай.

53 При това положение Kolachi Raj твърди, че произходът е единственият релевантен и подходящ критерий за определяне, че дадена част всъщност не идва от страната на изпращане и че правилата за произход, установени от митническата правна уредба, определят в действителност първоначалния произход на частта. Задълженията на Съюза в рамките на Световната търговска организация (СТО) подкрепяли подобно тълкуване, по-специално чрез клаузата за най-облагодетелствана нация.

54 По същество Kolachi Raj подчертава, първо, че праговете, установени в член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент, се използват, за да се прецени дали операция по комплектуване представлява заобикаляне на антидъмпинговите мерки, а не за да се определи произходът или мястото на изпращане на дадена част.

55 Второ, не било установено, че тълкуването, прието от Общия съд, намалява ефективността на инструмента за недопускане на заобикаляне или го прави неприложим. Фактът, че за разследващите може да бъде по-лесно да прилагат критериите, предвидени в член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент, а не правилата за произход, не можел да се вземе предвид при тълкуването на израза „са изпратени от страната, обект на мерки“.

56 Трето, било безспорно, че Комисията може да прилага член 18 от основния регламент в случаите на неоказване на съдействие, включително при разследвания по член 13 от същия регламент. В настоящия случай обаче Комисията не била стигнала до извода, че въпросните сертификати за произход са неверни или подвеждащи.

57 Четвърто, прилагането на правилата за произход на Съюза било в съответствие с правото на Съюза. Това се доказвало от подхода, възприет от Комисията в Решение 2001/725/ЕО от 28 септември 2001 година за прекратяване на антидъмпинговата процедура относно вноса на цветни телевизионни приемници с произход от Турция (ОВ L 272, 2001 г., стр. 37).

58 Пето, що се отнася до съществуването на твърдян правен вакуум, Kolachi Raj подчертава, от една страна, че от обжалваното съдебно решение не следва, че разглежданите части не са с произход от Китай, и че от друга страна, Общият съд само е заключил, че Комисията правилно е счела, че въпросните сертификати за произход не представляват достатъчно доказателство за доказване на произхода на тези части. Въпросът дали при тези обстоятелства Комисията е могла да отхвърли тези сертификати и да използва наличните факти в съответствие с член 18 от основния регламент, както и евентуално кои са тези факти, нито бил повдиган пред Общия съд, нито бил разглеждан от него.

59 Шесто, Kolachi Raj отбелязва, че тъй като разследването се отнася до евентуално заобикаляне на антидъмпинговите мерки чрез операции по комплектуване, извършени в Пакистан, а не в Шри Ланка, установените в член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент критерии можели да се прилагат само към операции по комплектуване, извършени в Пакистан, след определяне на мястото на изпращане на разглежданите части. Комисията обаче неправилно била приложила тези критерии, за да докаже, че тези части са изпратени от Китай.

По втората част на единственото основание

60 Във втората част на единственото си основание Комисията упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е ограничил вида на доказателствата, които тя може да използва, за да докаже, че разглежданите части „са изпратени от“ страната, обект на мерки по смисъла на член 13, параграф 2 от основния регламент, като ѝ забранява да предостави тези доказателства по друг начин, освен чрез правилата за произход.

61 На първо място, текстът на член 13 от този регламент по никакъв начин не ограничавал доказателствата, които могат да бъдат използвани. Използвайки израза „са изпратени от“, законодателят на Съюза позволил прилагането на автономните правила, предвидени в този член, не само към готовия продукт, предмет на разследването срещу заобикаляне, но също и към частите, използвани за комплектуването на този продукт.

62 На второ място, Комисията счита, че Общият съд неправилно е тълкувал решение от 26 септември 2000 г., Starway/Съвет (T-80/97, EU:T:2000:216), и че е нарушил принципа на пропорционалност.

63 Всъщност това съдебно решение било постановено при изключителни обстоятелства. От решението следвало, че доказателствата за установяване на изпълнението на условията, предвидени в член 13, параграф 2 от основния регламент, трябва да се изберат свободно и че институциите на Съюза не са длъжни да предоставят доказателства, че частите произхождат от страната, обект на антидъмпинговите мерки.

64 ЕВМА, която подкрепя доводите на Комисията, добавя, че като посочва в точки 87, 92, 108 и 114 от обжалваното съдебно решение, че задължението за проверка на произхода на частите е в тежест на Комисията, Общият съд не се е съобразил с решение от 26 септември 2000 г., Starway/Съвет (T-80/97, EU:T:2000:216), от което следвало, че институциите на Съюза не са длъжни да доказват произхода на частите, като прилагат член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент и че тежестта на доказване на този произход тежи върху съответния производител износител.

65 В случая било известно и безспорно, че частите, комплектувани в Шри Ланка, са от китайски произход, така че Kolachi Raj трябвало да докаже, че тези части са придобили шриланкийски произход. Тъй като Kolachi Raj не е представило такива доказателства, Комисията не била

длъжна да извърши допълнителен анализ, за да заключи, че тези части произхождат от Китай, независимо от факта, че тя прилага по аналогия член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент.

66 Kolachi Raj твърди, че втората част от единственото основание за обжалване е неоснователна.

67 На първо място, като припомня, че Общият съд не е ограничил доказателствата, които могат да се използват за доказване на мястото на изпращане на дадена част и че правилата за произход представляват единственият релевантен критерий в това отношение, Kolachi Raj подчертава, че при липса на изрична разпоредба, която да възпрепятства или разрешава използването на посочените в член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент критерии за определяне на произхода или на мястото на изпращане на частите, трябва да се счита, че такова използване не е разрешено. Тъй като тази разпоредба представлявала изключение от общия режим за налагане на антидъмпингови мита, тя трябвало да се тълкува стриктно.

68 Kolachi Raj извлича допълнителен довод от структурата на член 13, параграф 2 от основния регламент, която въвеждала определяне, като първа стъпка, на това кои части са изпратени от страната, обект на мерки в съответствие с буква а) от тази разпоредба, преди да бъдат приложени, само като втора стъпка, критериите, установени в буква б) от нея.

69 Освен това Kolachi Raj отбелязва, че Комисията трябва да се позовава на доказателства, тоест на фактически обстоятелства, които имат логическа връзка с правните изводи, направени от нея. Такава връзка обаче не можела да бъде установена между критериите, съдържащи се в член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент, и определянето на мястото на изпращане на разглежданите части.

70 На второ място, Kolachi Raj оспорва доводите на Комисията, извлечени от решение от 26 септември 2000 г., Starway/Съвет (T-80/97, EU:T:2000:216), което било постановено по отношение на обстоятелства, различни от тези по настоящото дело. В обжалваното съдебно решение Общият съд изобщо не оспорвал това решение, а просто приемал, че Комисията не може да използва член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент, за да провери произхода на произведените в Шри Ланка части.

71 Освен това в съдебното заседание Kolachi Raj твърди, че доводът на EBMA относно тежестта на доказване на произхода на частите е недопустим, тъй като не се вписва в доводите на Комисията относно прилагането по аналогия на член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент.

72 При условията на евентуалност, ако Съдът стигне до извода, че обжалваното съдебно решение е опорочено от грешка при прилагане на правото, Kolachi Raj иска от Съда да замени мотивите, като замени в това решение позоваванията на произхода на частите с позоваване на мястото на изпращане на тези части.

Съображения на Съда

Предварителни бележки

73 Двете части на единственото основание, които са неразривно свързани и поради това трябва да бъдат разгледани заедно, се отнасят до твърдени грешки при прилагане на правото, които Общият съд е допуснал при тълкуването и прилагането на член 13, параграф 2 от основния регламент. По същество Комисията, подкрепена от EBMA, твърди, от една страна, че Общият съд погрешно е приравнил понятието „място на изпращане“ на понятието „произход“. EBMA

добавя, че Общият съд погрешно е приел, че „място на изпращане“ означава страната — непосредствен износител. От друга страна, Комисията, подкрепена от EBMA, твърди, че Общият съд неоснователно е ограничил възможността да се приведат доказателства, че частите са изпратени от страната, обект на разглежданите мерки, като е изискал от Комисията да докаже произхода на частите по смисъла на митническото право.

74 Съгласно член 13, параграф 1 от основния регламент обхватът на антидъмпинговите мита, наложени на основание на този регламент, може да бъде разширен върху вноса от трети страни на сходни продукти, независимо дали последните са леко видоизменени или не, когато е налице заобикаляне на действащите мерки.

75 Тежестта на доказване на заобикалянето на антидъмпингови мерки в трета страна с оглед на член 13, параграф 3 от този регламент носят институциите на Съюза (вж. в този смисъл решения от 4 септември 2014 г., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, т. 35 и от 26 януари 2017 г., Maxcom/Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P и C-259/15 P, EU:C:2017:61, т. 56), а в тежест на всеки отделен производител износител е да докаже, че конкретното му положение оправдава предоставянето на освобождаване по член 13, параграф 4 от посочения регламент (решение от 26 януари 2017 г., Maxcom/Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P и C-259/15 P, EU:C:2017:61, т. 59).

76 Съгласно член 13, параграф 2 от основния регламент операция по комплектуване в трета страна се счита за заобикаляне на действащите мерки, когато отговаря на изброените в тази разпоредба условия. Сред тях е условието, произтичащо от съвместното тълкуване на букви а) и б) от посочената разпоредба, частите, съставляващи 60 % или повече от общата стойност на всички части на комплектувания продукт, да са „изпратени от страната, обект на мерки“.

77 В точки 79—85 от обжалваното съдебно решение Общият съд тълкува тази разпоредба в смисъл, че по принцип е достатъчно институциите на Съюза да докажат, че частите, съставляващи 60 % или повече от общата стойност на всички части на комплектувания продукт, „са изпратени от“ страната, обект на антидъмпинговите мерки, без тези институции да са длъжни да доказват, че тези части също така произхождат от тази страна. Общият съд обаче преценява, че може да се окаже необходимо в случай на съмнение да се провери дали частите, които са изпратени от една страна, в действителност произхождат от друга страна. В този контекст Общият съд тълкува израза „са изпратени от“ като визиращ съответния внос и следователно до страната на износ на разглежданите части.

78 С оглед на това тълкуване в точка 86 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че частите, закупени от Kolachi Raj в Шри Ланка, са били внесени от тази страна, след като са били обработени в нея, и че следователно те могат да се разглеждат като „изпратени от“ посочената страна. В точки 87 и 91 от това съдебно решение Общият съд добавя, че въпреки това Комисията е могла да провери дали тези части не са всъщност с произход от Китай и за тази цел да поиска Kolachi Raj да представи доказателства, че посочените части наистина са с произход от Шри Ланка.

79 По-конкретно, в точки 105 и 114 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че макар Комисията да е могла, без да допусне грешка при прилагане на правото, да отхвърли доказателствената стойност на представените от Kolachi Raj сертификати за произход, тази институция, от друга страна, е допуснала грешка при прилагане на правото, като е приложила „по аналогия“ член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент, за да определи „произхода“ на частите, закупени от Kolachi Raj в Шри Ланка.

80 От така припомнените точки на обжалваното съдебно решение следва, че по същество Общият съд е възприел стеснително тълкуване на израза „са изпратени от“ страната, обект на антидъмпинговите мерки, по смисъла на член 13, параграф 2 от основния регламент, като го е

приравнил на директен внос на разглежданите части от тази страна и като е изискал, при липса на такъв директен внос, Комисията да представи доказателство, че тези части всъщност са с произход от посочената страна.

81 При тези обстоятелства, за да се приеме решение относно твърдените грешки при прилагане на правото, най-напред трябва да се направи тълкуване на член 13, параграф 2, букви а) и б) от основния регламент, и по-конкретно да се определят обхватът на понятието „място на изпращане“ на частите, отразено в израза „са изпратени от“ в член 13, параграф 2, буква а) от основния регламент, както и изискванията относно доказателството за този произход.

По тълкуването на член 13, параграф 2 от основния регламент и грешките при прилагане на правото, допуснати от Общия съд

82 Съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се имат предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (решение от 12 октомври 2017 г., Tigers, C-156/16, т. 21 и цитираната съдебна практика).

83 Както бе припомнено в точка 76 от настоящото решение, от член 13, параграф 2, букви а) и б) от основния регламент следва, при спазване на другите условия, посочени в същия параграф 2, операция по комплектуване се счита за заобикаляне на действащите антидъмпингови мерки, когато частите, съставляващи 60 % или повече от общата стойност на всички части на комплектуваната стока, „са изпратени от страната, обект на мерки“. Предвид съображенията, посочени в точка 75 от настоящото решение, институциите на Съюза следва да установят, че разглежданите части са „изпратени от“ тази страна.

84 Основният регламент не съдържа определение на израза „са изпратени от“, използван в член 13, параграф 2, буква а), нито впрочем, на понятието „място на изпращане“. Според обичайното им значение думите „изпратен от“ означават „който идва от“ или „който произхожда от“, както отбелязва генералният адвокат в точка 64 от заключението си.

85 Страните по жалбата спорят дали това понятие „място на изпращане“ трябва, както твърдят Комисията и ЕВМА, да се тълкува широко, в смисъл че надхвърля понятията митнически „произход“ и „директен внос“ или, както предлага Kolachi Raj, да се тълкува стеснително в смисъл, че мястото на изпращане визира само митническия произход на частите.

86 На първо място, що се отнася до това дали под „място на изпращане“ се разбира митническия произход на разглежданите части, трябва да се отбележи, както посочва и генералният адвокат в точка 66 от заключението си, че анализът на текста на член 13, параграф 2 от основния регламент на различните езици разкрива различия.

87 Всъщност, докато текстът на член 13, параграф 2, буква а) от основния регламент на испански („procedan del“), на датски („fra det“), на гръцки („προέρχονται από“), на английски („are from“), на френски („proviennent du“), на хърватски („iz“), на латвийски („nāk no“), на литовски („ira iš“), на нидерландски („afkomstig… uit“), на португалски („provenientes do“), на румънски („provin din“), на фински („tulevat maasta“) и на шведски („från det“) език насочва към понятието „място на изпращане“ на части, текстът на немски („Ursprung“) и италиански („originari“) език визира техния „произход“. Накрая в текста на чешки („pochazeji“), естонски („pärinevad riigist“), полски („pochodzą z“) и словашки („pochádzajú z“) език се използват изрази, които могат да се отнасят както към „мястото на изпращане“ на частите, така и към произхода на частите.

88 За да се осигури обаче еднакво тълкуване и прилагане на една и съща разпоредба, чийто текст на един език на Съюза се различава от този на другите езици, въпросната разпоредба трябва да се тълкува в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, от която е част (решение от 26 април 2012 г., DR и TV2 Danmark, C-510/10, EU:C:2012:244, т. 45 и цитираната съдебна практика).

89 В това отношение трябва да се отбележи, че текстът на член 13, параграф 2, буква а) от основния регламент съответства на този на член 13, параграф 2, буква и) от Регламент № 3283/94. Преди приемането на последния регламент съответните разпоредби на приложимата правна регламентация в областта на антидъмпинга, а именно последователно член 13, параграф 10, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2176/84 на Съвета от 23 юли 1984 година за защита срещу дъмпингов или субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската икономическа общност (ОВ L 201, 1984 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕИО) № 1761/87 на Съвета от 22 юни 1987 г. (ОВ L 167, 1987 г., стр. 9), и впоследствие член 13, параграф 10, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2423/88 на Съвета от 11 юли 1988 година за защита срещу дъмпингов или субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската икономическа общност (ОВ L 209, 1988 г., стр. 1), поставят разширяването на обхвата на действащото антидъмпингово мито в резултат на операции по комплектуване под условието стойността на частите, използвани при тези операции и „с произход от страната на износ на продукта, обект на [това] мито“ да надвишава с поне 50 % общата стойност на всички останали използвани части. Следователно прилагателното „произхождащ“ се отнася до понятието „произход“ по смисъла на митническото законодателство.

90 Както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 81 от заключението си, изменението, направено с Регламент № 3283/94, който използва, в текста на разглежданите разпоредби поне на няколко езика, израз, който се отнася до „мястото на изпращане“, а не до „произхода“, означава, че законодателят на Съюза съзнателно е избрал да се дистанцира от правилата за произход на митническото законодателство и че следователно понятието „място на изпращане“ за целите на прилагането на член 13, параграф 2 от основния регламент има самостоятелно и различно съдържание от това на понятието „произход“ по смисъла на митническото законодателство.

91 От това следва, че докато институциите на Съюза трябва да докажат, че частите, използвани в операциите по комплектуването, са изпратени от страната, обект на антидъмпингови мерки, от тях не се изисква да доказват, че тези части също така са с произход от тази страна по смисъла на митническото законодателство.

92 Този извод обаче не засяга възможността всеки отделен производител износител да докаже, че въпреки че разглежданите части са изпратени от страната, обект на мерки, те всъщност са с произход от страна, различна от страната, обект на мерки, за да бъдат освободени от антидъмпинговото мито с разширен обхват, в съответствие с член 13, параграф 4 от основния регламент. В такъв случай на практика не може да се счете, че операциите по комплектуване заобикалят — по смисъла на член 13 от основния регламент — действащите антидъмпингови мерки.

93 На второ място, следва да се разгледа въпросът дали трябва да се приеме, че понятието „място на изпращане“ по член 13, параграф 2, буква а) от основния регламент визира вноса на частите и следователно страната — непосредствен износител на тези части.

94 В това отношение, първо, трябва да се отбележи, че когато се установи, че частите, подлежащи на операции по комплектуване, се внасят директно от страната, обект на мерки, в друга трета страна или в Съюза за целите на тяхното комплектуване, институциите на Съюза могат да считат, че тези части „са изпратени от“ първата от тези страни по смисъла на тази разпоредба.

95 От една страна, това тълкуване всъщност е в съответствие с обичайното значение на глагола „изпращам“, така както бе припомнено в точка 84 от настоящото решение.

96 От друга страна, това тълкуване се потвърждава и от целта и структурата на основния регламент. С оглед на тези елементи, и по-специално на съображение 19 и член 13 от този регламент, единствената цел на регламент, който разширява обхвата на антидъмпингово мито, е да осигури неговата ефективност и да не допуска заобикалянето му. Следователно мярка, разширяваща обхвата на окончателно антидъмпингово мито, има само спомагателен характер по отношение на първоначалния акт, с който се въвежда това мито, и способства за ефективното прилагане на окончателните мерки (решения от 6 юни 2013 г., Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, т. 28 и от 17 декември 2015 г., APEX, C-371/14, EU:C:2015:828, т. 50 и 53).

97 Като позволява на институциите на Съюза да прилагат член 13, параграф 2 от основния регламент по отношение на части, внесени директно в страната, в която са комплектувани, от страната, обект на антидъмпингови мерки, тази разпоредба позволява прилагането на прост критерий, който гарантира ефективността на антидъмпинговото мито. По този начин, вместо да бъдат задължени да установяват митническия произход на разглежданите части, институциите по принцип могат да се ограничат до това да установят, че тези части наистина са внесени в страната на комплектуване от страната, обект на мерки, без да се засяга възможността съответният производител износител да докаже, че тези части всъщност са с произход от друга страна.

98 Второ, трябва да се добави, че противно на постановеното по същество от Общия съд в точки 84, 87 и 91 от обжалваното съдебно решение, изразът „са изпратени от“ страната, обект на мерки, не може да бъде ограничен до хипотезата на директен внос на разглежданите части от тази страна.

99 Всъщност най-напред трябва да се посочи, че предвид текста му член 13, параграф 2 от основния регламент не съдържа никакви указания в този смисъл.

100 По-нататък, що се отнася до контекста на тази разпоредба, вярно е, както впрочем посочва и Общият съд в точка 84 от обжалваното съдебно решение, че няколко други разпоредби на основния регламент използват както понятието „място на изпращане“, така и понятието „внос“.

101 Обстоятелството обаче, че за разлика от тези други разпоредби, член 13, параграф 2, буква а) от основния регламент използва израза „са изпратени от“, без да се споменава внос, предполага, че законодателят на Съюзът не е възнамерявал да ограничи понятието „място на изпращане“ по смисъла на тази разпоредба единствено до случая на директен внос на частите от страната, обект на мерки.

102 Накрая, такова тълкуване се налага и с оглед на целта и структурата на основния регламент, както и на целите, преследвани от регламент, който разширява обхвата на антидъмпингово мито, припомнени в точки 96 и 97 от настоящото решение.

103 В действителност в случая, когато частите са внесени от страната, обект на мерки, в първа трета страна за първо, дори и незначително, компектуване, преди да бъдат внесени във втора трета страна за второ комплектуване на крайния продукт, предназначен за износ към Съюза, пълно приравняване на понятията „място на изпращане“ и „внос“ би довело до заключението, че тези части трябва да се считат за изпратени от страната на първото комплектуване, така че всяка констатация за заобикаляне ще бъде изключена от самото начало. Това тълкуване би позволило на операторите лесно да избегнат разширяването на окончателното действащо мито, като умножат последователните операции по комплектуване в трети страни.

104 Подобно тълкуване би могло да застраши ефективността на мерките против заобикалянето на Съюза във всички случаи, когато институциите на Съюза са изправени пред сложна система на монтаж, състояща се от няколко последователни комплектувания в различни трети страни (вж. по аналогия решение от 4 септември 2014 г., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, т. 37).

105 Този риск не може да бъде изключен от възможността, отбелязана по същество от Общия съд в точки 87 и 91 от обжалваното съдебно решение, че институциите на Съюза проверяват или определят в случай на последователни комплектувания, извършени в две трети страни, че частите, изпратени от страната на първото междинно комплектуване, всъщност са с произход от страната, обект на антидъмпингови мерки.

106 Подобна възможност в действителност би довела до задължаването на институциите на Съюза, противно на избрания от законодателя и изложен в точки 90 и 91 от настоящото решение подход, да представят доказателства не за това откъде са изпратени частите, а за техния митнически произход, и следователно би довела до увеличаване на доказателствената тежест, която им е възложена, при незачитане на целта и структурата на основния регламент, посочени в точки 96 и 97 от настоящото решение.

107 От това следва, че член 13, параграф 2, буква а) от основния регламент трябва да се тълкува широко, в смисъл че частите „са изпратени от страната, обект на мерки“, не само в хипотезата на директен внос, посочена в точка 93 от настоящото решение, но също и в случаите, когато може да се докаже, въз основа на анализ на всички относими обстоятелства по случая, че частите, първоначално произведени в страната, обект на антидъмпингови мерки, са били внесени в страната на комплектуването от междинна трета страна, през която са преминали транзитно или в която са били обект на незначителна обработка.

108 Доказването на такова изпращане, което е в тежест на институциите на Съюза, следователно може да се извърши въз основа на съвкупност от съвпадащи косвени доказателства под контрола на съдилищата на Съюза. Независимо от това, както е видно от точка 92 от настоящото решение, съответните оператори могат да представят доказателство, че разглежданите части всъщност са с произход от страна, различна от тази, обект на посочените мерки.

109 Широко тълкуване на понятието „място на изпращане“ по смисъла на член 13, параграф 2, буква а) от основния регламент се потвърждава и от обстоятелството, че както следва и от практиката на Съда, законодателят е имал за цел да остави широка свобода на действие на институциите на Съюза по отношение на определението за „заобикаляне“ (вж. по аналогия решение от 4 септември 2014 г., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, т. 48).

110 От гореизложените съображения следва, че като е ограничил понятието „място на изпращане“ по смисъла на член 13, параграф 2, буква а) от основния регламент единствено до хипотезата на директен внос на разглежданите части и като е възложил на институциите на Съюза тежестта, при обстоятелства като тези по настоящото дело, да докажат произхода на разглежданите части, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото.

111 Противно на твърдяното от Kolachi Raj, тази грешка при прилагане на правото не може да бъде отстранена с просто заместване на мотивите на обжалваното съдебно решение, като при всяко споменаване от Общия съд на понятието „произход“ то се замени с понятието „място на изпращане“. Всъщност Общият съд установява стриктно разграничение между тези две понятия, което изключва от самото начало възможността Комисията да докаже чрез съвкупност от съвпадащи косвени доказателства мястото на изпращане на разглежданите части в случай като разглеждания по настоящото дело.

112 Следователно, без да е необходимо да се разглеждат останалите доводи на Комисията и на ЕВМА, следва да се уважи единственото основание за обжалване и следователно да се отмени обжалваното съдебно решение.

По жалбата пред Общия съд

113 В съответствие с член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, ако решението на Общия съд бъде отменено, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това. Настоящият случай е такъв.

114 В единственото си основание, изтъкнато пред Общия съд и изведено от нарушение на член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент, Kolachi Raj твърди, първо, че разглежданите части не могат да се считат за изпратени от Китай, тъй като са били обработени в Шри Ланка и изпратени от тази страна към Пакистан, второ, че сертификатите за произход, които Комисията неправилно е отхвърлила, удостоверяват шриланкийския произход на тези части, и трето, че Комисията е допуснала грешка, като е приложила член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент към операции по производство на велосипедни части в Шри Ланка, макар че разследването се е отнасяло до евентуално заобикаляне на антидъмпинговите мерки в Пакистан и че тази разпоредба не е правило за произход и следователно не може да се вземе предвид, за да се заключи, че обработените в Шри Ланка части са изпратени от Китай. Според Kolachi Raj, напротив, Комисията е трябвало да приложи правилата за произход, предвидени в митническото законодателство на Съюза.

115 В това отношение трябва да се припомни, че както е видно от точки 91, 92, 107 и 108 от настоящото решение, в тежест на Комисията е да докаже, че разглежданите части са изпратени от Китай, без да се засяга възможността Kolachi Raj да докаже, че тези части всъщност са с произход от Шри Ланка.

116 В случая, първо, от съображения 98—101 от спорния регламент по същество е видно, че Комисията счита, че частите, закупени от Kolachi Raj в Шри Ланка, са изпратени от Китай. Тя отбелязва по-специално, че тези части са произведени предимно с китайски суровини, а освен това Kolachi Raj потвърждава това обстоятелство в хода на съдебното заседание пред Съда. Освен това Комисията отбелязва, че производителят от Шри Ланка е дружество, свързано с Kolachi Raj, и оспорва отношенията между Kolachi Raj и неговия доставчик, за когото се твърди, че не е свързан. Накрая, като посочва в съображение 101 от спорния регламент, че член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент не представлява правило за произход, Комисията отбелязва, че тъй като тези части са били произведени с повече от 60 % суровини от Китай, а добавената стойност е била по-малка от 25 % от разходите за производство, самите части са изпратени от Китай.

117 Освен това и за да се изясни контекстът, в който се вписва настоящото дело, от съображение 94 от спорния регламент е видно, че производителят от Шри Ланка, свързан с Kolachi Raj, е бил обект на предишно разследване за заобикаляне, насочено към Шри Ланка, и че Kolachi Raj е било свързано и с дружество от Камбоджа, което е преустановило дейността си по износ на велосипеди към Съюза през референтния период от 1 септември 2013 г. до 31 август 2014 г. и е прехвърлило дейностите си на Kolachi Raj в Пакистан.

118 Всички тези елементи представляват съвкупност от съвпадащи косвени доказателства, на които, както беше посочено в точка 108 от настоящото решение, Комисията може да се позове, за да стигне до извода, че разглежданите части „са изпратени“ от Китай.

119 В това отношение следва да се уточни, че несъмнено изложените в точка 117 от настоящото решение факти, както и посоченото от Комисията обстоятелство, че Kolachi Raj е част от група дружества, принадлежащи на едно и също физическо лице и участващи в дейности по заобикаляне на антидъмпингови мерки в различни трети страни, сами по себе си не могат да обосноват извода, че разглежданите части са изпратени от Китай, както впрочем Комисията изрично признава в своята дуплика пред Общия съд. Тези факти обаче са релевантни доказателства, които могат да потвърдят извода, че произведените в Шри Ланка предимно от китайски суровини части могат, противно на твърденията на Kolachi Raj, да се считат за изпратени от Китай по смисъла на член 13, параграф 2, буква а) от основния регламент.

120 Kolachi Raj обаче не представя конкретни доводи, които да поставят под въпрос съвкупността от косвени доказателства, на които се позовава Комисията.

121 Доколкото в този контекст Комисията е приложила „по аналогия“ член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент, несъмнено трябва да се констатира, нещо по което страните впрочем са съгласни, че тази разпоредба не представлява правило за произход. От друга страна, в настоящия случай това прилагане по аналогия представлява само едно косвено доказателство от съвкупността от косвени доказателства, на които се позовава Комисията, за да определи откъде са изпратени частите. Обстоятелството обаче, че обработени в Шри Ланка части са били произведени в по-голямата си част от китайски суровини и че в Шри Ланка са били обект само на незначителна обработка е съществен елемент от съвкупността от съвпадащи косвени доказателства, който доказва, че посочените части са изпратени от страната, обект на мерки.

122 Накрая, Kolachi Raj не е успяло да докаже шриланкийския произход на разглежданите части. Всъщност в съображения 98—101 от спорния регламент Комисията отхвърля доказателствената стойност на сертификатите за произход, представени за тази цел от това дружество. По съображенията, изложени в точки 95—105 от обжалваното съдебно решение, доводите, които Kolachi Raj е изложило, за да оспори съображенията от спорния регламент, трябва да бъдат отхвърлени.

123 Предвид гореизложените съображения единственото основание, повдигнато от Kolachi Raj, трябва да бъде отхвърлено, а оттам и първоинстанционната жалба в нейната цялост.

По съдебните разноски

124 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

125 Тъй като Комисията и ЕВМА са поискали Kolachi Raj да бъде осъдено да заплати съдебните разноски и последното е загубило делото, то следва да бъде осъдено да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на Комисията и на ЕВМА както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) **Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 10 октомври 2017 г., Kolachi Raj Industrial/Комисия (T-435/15, EU:T:2017:712).**

2) **Отхвърля жалбата за отмяна, подадена от Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd.**

3) Осъжда Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на Европейската комисия и на European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.

Подписи